

Sygn. akt III K 80/14

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2014 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Ewa Kałucka

Protokolant: Agnieszka Peregudów

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej Joanny Rajczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 sierpnia 2014r.

sprawy

Ł. Z., syna R. i B. z domu R., urodzonego (...) w S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 11 kwietnia 2008 r., sygn. akt **XII K 896/07**, za czyn z art. 157 § 1 k.k., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 3 lat próby;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 3 grudnia 2008 r., sygn. akt **XII K 652/08**, za czyn z art. 286 § 1 k.k., art. 270 § 1 k.k., art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony dnia 6 lipca 2007 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 3 lat próby; postanowieniem tego Sądu z dnia 19 grudnia 2011r. zarządzono wykonanie orzeczonej kary;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 9 marca 2009 r., sygn. akt **XII K 1146/08**, za czyn z art. 286 § 1 k.k., art. 270 § 1 k.k., art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 2 lipca 2007 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 zł;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 10 czerwca 2011 r., sygn. akt **II K 228/11**, za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od początku kwietnia 2010 roku do dnia 14 kwietnia 2010 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 3 lat próby; postanowieniem tego Sądu z dnia 13 czerwca 2012r. zarządzono wykonanie orzeczonej kary;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 19 lipca 2011 r., sygn. akt **II K 588/12**, za czyny z art. 178a § 1 k.k., popełniony dnia 2 lipca 2007 r., na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 zł;

VI. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 3 stycznia 2013 r., sygn. akt **II K 1442/12**, za czyn z art. 209 § 1 k.k., popełniony w okresie od marca 2010 roku do dnia 8 sierpnia 2012 r. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności;

VII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt **II K 55/13**, za czyn z art. 209 § 1 k.k., popełniony w okresie od marca 2010 roku do dnia 8 sierpnia 2012 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 3 lat próby;

VIII. wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie o sygn. akt **III K 209/10** z dnia 7 stycznia 2013 r., zmienionym w części wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26 czerwca 2013 r., sygn. akt II AKa 156/13, za czyn ciągiły z art. 286 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od 25 do 27 marca 2007 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł.

* * * * *

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe pozbawienia wolności, wymierzone za czyny wymienione w punktach **II**, **III** i **VIII** części wstępnej wyroku, i wymierza skazanemu **Ł. Z.** karę łączną **2 (dwa) lata i 6 (sześć) miesięcy** pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1-2 k.k. łączy kary jednostkowe grzywny wymierzone za czyny wymienione w punktach **III** i **VIII** części wstępnej wyroku i wymierza skazanemu **Ł. Z.** karę łączną grzywny w wysokości **200 (dwustu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych**;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 14 stycznia 2008 r.;

V. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach, wymienionych w punkcie I, pozostawia do odrębnego wykonania;

VI. ustalenie początku odbywania kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I pozostawia do określenia Administracji Zakładu Karnego;

VII. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 80/14

UZASADNIENIE

W dniu 5 marca 2014r. obrońca skazanego Ł. Z. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar orzeczonych wobec niego wyrokami: Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej w sprawie o sygn. akt XII K 652/08, Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 9 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt XII K 1146/08 i Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie o sygn. akt III K 209/10.

Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że Ł. Z. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 11 kwietnia 2008 r., sygn. akt **XII K 896/07**, za czyn z art. 157 § 1 k.k., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 3 lat próby;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 3 grudnia 2008 r., sygn. akt **XII K 652/08**, za czyn z art. 286 § 1 k.k., art. 270 § 1 k.k., art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony dnia 6 lipca 2007 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 3 lat próby; postanowieniem tego Sądu z dnia 19 grudnia 2011r. zarządzono wykonanie orzeczonej kary;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 9 marca 2009 r., sygn. akt **XII K 1146/08**, za czyn z art. 286 § 1 k.k., art. 270 § 1 k.k., art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 2 lipca 2007 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 zł;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 10 czerwca 2011 r., sygn. akt **II K 228/11**, za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od początku kwietnia 2010 roku do dnia 14 kwietnia 2010 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 3 lat próby; postanowieniem tego Sądu z dnia 13 czerwca 2012r. zarządzono wykonanie orzeczonej kary;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 19 lipca 2011 r., sygn. akt **II K 588/12**, za czyny z art. 178a § 1 k.k., popełniony dnia 2 lipca 2007 r., na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 zł; postanowieniem z dnia 22 marca 2010r., sygn. akt II Ko 675/13 Sąd Rejonowy w Oławie orzekł wykonanie wobec skazanego kary zastępczej 25 dni pozbawienia wolności za grzywnę z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 29.05.2011r. do 30.05.2011r. oraz uiszczoną grzywnę w kwocie 700 zł;

VI. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 3 stycznia 2013 r., sygn. akt **II K 1442/12**, za czyn z art. 209 § 1 k.k., popełniony w okresie od marca 2010 roku do dnia 8 sierpnia 2012 r. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności;

VII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt **II K 55/13**, za czyn z art. 209 § 1 k.k., popełniony w okresie od marca 2010 roku do dnia 8 sierpnia 2012 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 3 lat próby;

VIII. wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie z dnia 7 stycznia 2013 r. o sygn. akt **III K 209/10**, zmienionym w części wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26 czerwca 2013 r., sygn. akt II AKa 156/13, za czyn ciągi z art. 286 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od 25 do 27 marca 2007 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł.

Dowód:

- wniosek z dnia 5.03.2014r. k. 1

- dane o karalności k. 28-29

- odpis wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 3.12.2008 r., sygn. akt XII K 652/08 k. 129 akt o sygn. XII K 652/08,

- odpis wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 9.03.2009 r., sygn. akt XII K 1146/08 k. 101-102 akt o sygn. XII K 1146/08,

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 10.06.2011 r., sygn. akt II K 228/11 k. 41-42,

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 19.07.2011 r., sygn. akt II K 588/12 k. 46,

- postanowienie Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 22.03.2010r., sygn. akt II Ko 675/13 k. 47

- odpis wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 3.01.2013 r., sygn. akt II K 1442/12 k. 43-44,

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 28.02.2013 r., sygn. akt II K 55/13 k. 49,

- odpis wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 7.01.2013 r. o sygn. akt III K 209/10 k. 6420-6481 akt o sygn. III K 209/10,

- odpis wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26.06.2013 r., sygn. akt II AKa 156/13 k. 6877-6880 akt o sygn. III K 209/10,

Ł. Z. (...), posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu (...), jest kawalerem, ma dwoje dzieci w wieku (...), jest zobowiązany do świadczeń alimentacyjnych na dzieci. Nie pracuje, utrzymuje się z prac dorywczych. W miejscu zameldowania – mieszkaniu rodziców skazany nie zamieszkuje od trzech lat, skazany nie utrzymuje kontaktu ze swoimi rodzicami. Jest postrzegany jako osoba łatwo ulegająca negatywnemu wpływowi otoczenia.

Dowód:

- wywiad środowiskowy k. 30-31

Sąd zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy uznał w niniejszej sprawie, że zachodzą ustawowe warunki do wydania wyroku łącznego.

W myśl zasady wyrażonej w art. 85 k.k., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Sąd po przeprowadzeniu analizy popełnionych przez skazanego czynów pod względem dat ich popełnienia, jak również dat wydania wyroków skazujących, z uwzględnieniem tożsamości rodzajowej wymierzonych skazanemu kar stwierdził, iż w myśl zasady wyrażonej w art. 85 k.k. zachodzą podstawy do orzeczenia następujących kar łącznych: pozbawienia wolności – obejmującej kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone skazanemu za czyny wymienione w punktach II, III i VIII części wstępnej wyroku części wstępnej wyroku oraz grzywny – obejmującej kary jednostkowe grzywny wymierzone skazanemu za czyny wymienione w punktach III i VIII części wstępnej wyroku.

Ustalając wymiar kar łącznych, Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary zawartymi w przepisie art. 86 § 1 k.k., który wyznacza granice wymiaru kary łącznej od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, przy uwzględnieniu ogólnych zasad wymiaru kary. Sąd nie badał natomiast okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar jednostkowych w osądzonych już sprawach, akceptując stanowisko iż słuszność wymaga, aby Sąd, wydając wyrok łączny nie brał ponownie pod uwagę okoliczności przyjętych jako przesłanki wymiaru kary w sprawach prawomocnie osądzonych. Uwzględnienie w trakcie wymiaru kary łącznej okoliczności mających znaczenie przy wymiarze kar za poszczególne pozostające w zbiegu przestępstwa, prowadziłoby bowiem do ukrytego weryfikowania trafności orzeczeń o wymiarze kary, co byłoby sprzeczne z zasadą prawomocności wyroków, a więc i pewnością obrotu prawnego (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 30 września 1998 r., II AKa 181/98). Na wymiar kary łącznej nie ma bowiem wpływu ani stopień zawinienia z jego funkcją limitującą, ani stopień społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw, zaś decydujące znaczenie ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 29 września 1998 r., II AKa 98/98).

Wymierzając karę łączną, Sąd Okręgowy nie rozstrzygał zatem ponownie stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw, których popełnienia dopuścił się skazany, lecz rozważał odstępek czasowy i związek podmiotowo-przedmiotowy zachodzący pomiędzy nimi, a nadto położył nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ma odnieść w stosunku do skazanego oraz na względy prewencji ogólnej (por. P. Zwolak, glosa do uchwały SN z dnia 25 października 2001 r., I KZP 28/00).

Wymierzając karę łączną w ramach wyroku łącznego Sąd Okręgowy, uwzględnił, oprócz okoliczności rzutuujących na wymiar kary łącznej określonych w przepisach kodeksu karnego, również okoliczności wymienione w art. 571 § 1 k.p.k. i przeprowadził dowód z aktualnej opinii o skazanym, aby ustalić przebieg resocjalizacji skazanego, co nie było obojętne przy określaniu wymiaru kary łącznej, jak również uwzględnił dokumentację dołączoną przez obrońcę do wniosku. Koniecznym jest bowiem rozważenie, czy okoliczności, które zaistniały po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym bądź też niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (por. wyrok SN z dnia 25 października 1983 roku, IV KR 213/83, OSNKW 1984/5-6/65).

Sąd, wymierzając skazanemu w punkcie I części dyspozytywnej wyroku karę łączną pozbawienia wolności na zasadzie asperacji, miał na względzie zarówno przedmiot działań sprawczych, ilość popełnionych przestępstw, jak również ich rozpiętość czasową, które to okoliczności determinują niezbędny dla resocjalizacji sprawcy okres oddziaływania represyjnego na jego osobę. Przeciwko zastosowaniu zasady absorpcji przemawiała okoliczność, iż czyny te były skierowane przeciwko dobrom prawnym różnego rodzaju, w szczególności przeciwko mieniu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów, a także zastosowanie konstrukcji czynu ciągłego, jak również kumulatywnej kwalifikacji czynu, które to okoliczności nie były obojętne dla oceny związku podmiotowo-przedmiotowego między poszczególnymi przestępstwami, jak również dla ustalenia rzeczywistej ilości zachowań zabronionych. Sąd miał także na uwadze okoliczność wielokrotnej karalności skazanego, co świadczy o przejawianiu lekceważącego stosunku do porządku prawnego. Nie zachodzą żadne wyjątkowe okoliczności, przemawiające za wymierzeniem skazanemu kary łącznej na zasadzie absorpcji. Natomiast zaakcentować należy, że wobec skazanego orzeczono karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze zbliżonym do dolnej granicy w postaci najwyższej z kar jednostkowych, przy uwzględnieniu, że suma kar jednostkowych pozbawienia wolności wynosi 4 lata.

Sąd zastosował natomiast zasadę absorpcji, wymierzając skazanemu w punkcie II części dyspozytywnej wyroku karę łączną grzywny. W ocenie Sądu, mając przede wszystkim na uwadze nieznaczny – w stosunku do grzywny wymierzonej w sprawie o sygn. akt III K 209/10 – wymiar grzywny orzeczonej wobec skazanego w sprawie o sygn. akt XII K 1146/08, przy uwzględnieniu związku przedmiotowego między wskazanymi sprawami w zakresie naruszonych obydwoma przestępstwami dóbr prawnych, orzeczenie wobec skazanego kary grzywny w wymiarze najwyższej grzywny jednostkowej było w tym przypadku zasadne.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku kary dokonał zaliczenia skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej okresu rzeczywistego pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 576 § 1 k.p.k. (a contrario) pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających połączeniu pozostawiono do odrębnego wykonania. Oznaczenie daty odbywania kar łącznych pozbawienia wolności Sąd w oparciu o treść art. 577 k.p.k. pozostawił do określenia administracji zakładu karnego.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od uiszczenia kosztów sądowych zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, stwierdzając, iż uiszczenie tych kosztów byłoby zbyt uciążliwe dla skazanego, mając na uwadze jego sytuację rodzinną i majątkową.